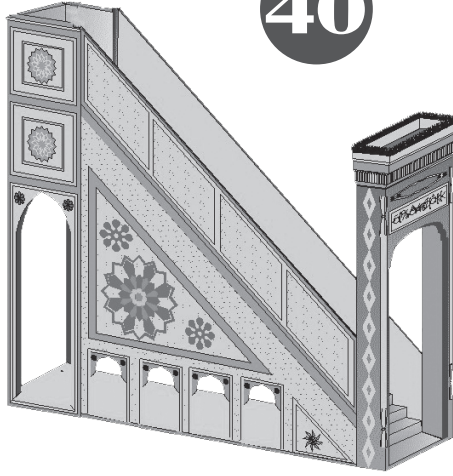

Hutbe

40

İSLAMİYET BİZE BİLİM TAVSİYE ETMEKTE

أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

Muhterem cemaat!

Hepimiz çok iyi bilmemiz gerekir ki, İslâmiyet bizim şanımız ve büyüklüğümüzdür. Biz, gücümüzü dinimizden, Kur'ânın emirlerinden ve Muhammed (s.a.s.) sünnetinden almaktayız. Biz, Müslümanlar, bilim ve irfan topluluğu, okur yazarlar toplumuyuz. Yüce Allahımızın gönderdiği Kur'ân-ı Kerim bizim için bir hayat programıdır. O, daha ilk buyruğu olan: «**Yaratan Rabbinin adıyla oku! (Ya, Muhammed)**» buyruğu ile bizi okumaya şevketmektedir. (Alâk, 1)

Peygamberimiz, Muhammed (s.a.s.) da: «**Allah, bilim yolunda yürüyenlerin cennete giden yolunu kolaylaştırır**» sözleriyle (Müslim) bize bilim ve irfanı tavsiye etmektedir.

Bilim, gözlerimizin nurudur. Bilim sayesinde Yüce Allahı tanır, ibadetlerimizi yerine getirir, nelerin helâl ve haram olduğunu öğreniriz. Bilim insanı manen ve ruhen yükseltir, cehalet ise karanlıklara ve gericiliğe iter. Bilim, dünyaya açılan bir penceredir. Onun sayesinde insan dünya ve ahiret hayatında ona lâzım olan şeyleri öğrenir. Bu nedenle Bir el-Hafî (ra) şöyle demiştir: «**Bu dünyada bilim arayıp öğrenmekten daha alâ bir görev görmedim**».

Değerli kardeşlerim!

Yaşına ve başına bakmaksızın herkes bilim yolunda koşmaktadır. Bilim arayıp bulma emri beşikten mezara kadar geçerlidir. Ancak bu hususta en verimli yıllar çocukluk ve gençlik çağıdır. O nedenle insan ömrünün bu altın çağından ya-

rarlanmak herkesin boyun borcudur. İşte burada ana babaların rolü en bariz bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Onlar, her bakıma çocuklarına örnek olmalıdırlar, Onları bilim öğrenmeye teşvik etmeli, onlara bilimi sevdirmeli, onun insan hayatındaki önemini anlatmalı, onlara çalışma ve sorumluluk duygusu aşılamalıdırlar.

Yine böyle bilmeliyiz ki, çocuklarımıza gösterdiğimiz kaygılar sadece onları giydirip doyurmakla sınırlı değildir. Ebeveynler ve veliler çocuklarını daima kontrol etmeli; onların aklen ve bedenlen , psikolojik ve manevi yönden eğitilmelerine dikkat etmelidirler. Onlar, daima çocuklarına iyiliği ve doğruluğu tavsiye etmeli, onları kötülüklerden savunmalıdırlar. Ana babalar çocuklarının daima dini ve dünyevi bilgilerle bilgilenmelerini tavsiye etmeli, ancak bu şekilde Allahın hoşnutluğunu kazanacaklarını anlatmalıdırlar. Öyle ki çocuklar okullarda İslâmî bilgiler edinme ve dinimizi öğrenme yolunda kendilerine verilen hak ve imkânlardan yararlanmalıdırlar.

Aziz cemaat!

Akıselim bir Müslüman'ın bu imkânlardan yararlanmamış olması düşünülemez. Ancak ne var ki, kendilerine tanınan bu nimeti değerlendiremeyen kimseler de var. Bugün memleketimizde varolan üç imam hatip lisesi ve Yüksek İslâm Enstitüsü gibi bilim öğretim merkezleri bu hususta mükemmel imkânlar yaratmaktadır. Bu uğurda yaz Kur'ân kursları, seminerler, imam ve hafız yetiştirme kursları da büyük önem arz etmektedirler. Çocuklarımızın bu olanaklardan yararlanabilmeleri için bütün ebeveynlerin, öğretmenlerin, imam ve vaizlerin, müftülerin ve iyi niyetli her Müslümanın görevi dini eğitim ve öğretimin önemini açıklamak, eğitim ve öğretimin kalitesini yükseltmek, disiplin ve kontrolü iyileştirmek için canla başla çalışmak olmalıdır. Yüce Allahımız bizlere şunları buyurmaktadır: «**Sizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir**». (Al-i İmran, 104)

Bizler bire dek bu hususta ilgi gösterir, onları ve dinimizi, Yüce Allahımızı ve O'nun Rasulü olan Muhammedi sevdiğimiz gösterirsek çocuklarımız da bu imkânlardan geniş geniş yararlanmış olacaklardır. Ne olur, bizler de Yüce Allahımızın son Peygamber Muhammed aleyhisselâma hitaben yönelttiği sözlerden ders alalım. o, diyor ki: «**Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakıyla düşünür**» (Zümer, 9)

Yüce Allahımızın merhamet ve inayetine sığınarak bizleri yararlı bilim yoluna sevketmesini dileyelim. Tekrar doğru yolumuzda adımlarımızı güçlendirmesini, dünya ve ahiret hayatımızda bizleri mesut eylemesini temenni edelim!

Хутбе

40

ИСЛЯМЪТ НАПЪТСТВА КЪМ НАУКАТА

أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

Мухтерем джемаат!

Нека добре да знаем, че ислямът е нашата слава и величие, силата ни е във вярата, в спазването на повелите на Корана и в следването на Мухаммед (с.а.с.). Ние мюсюлманите сме общност на знанието и науката, общност на четмото и писмото. Посланието на Всевишния Аллах Коран-и Керим е програмата на нашия живот. Той ни подтиква към наука още с първите си повели, казвайки: „**Чети [о, Мухаммед] с името на твоя Господар.**» (ел-Аляк, 96:1)

Към наука и знание напътства и Мухаммед (с.а.с.), който казва: «*Който върви по пътя на знанието, Аллах му облекчава пътя за дженнета.*» (Муслим)

Науката е светлината на очите ни, чрез нея се стига до опознаване на Всевишния Аллах, със знание се изпълнява ибадета и се опознава кое е позволено и кое е забранено. Науката е духовно и нравствено развитие, а невежеството е мрак и изостаналост. Тя е прозорец към света, чрез нея човек научава всичко, което му е необходимо за земния и отвъдния живот. Ето защо и Бишр ел-Хафи (рахимехуллах) казва: „На този свят не познавам по превъзходно дело от търсенето на знание.“

Скъпи братя!

Към науката се подтиква всеки един човек, без значение от неговата възраст. Повелята за търсене на наука включва времето от люлката до гроба. Но най-превъзходно време са детските и младежките години. За това всеки е отговорен да се възползва от този златен период от човешкия живот. Тук преди всичко проличава

ролята на родителите, които трябва да са добър пример за децата си във всяко едно отношение. Да ги напътят към науката и да ги възпитат на обич към науката, да им разяснят важноста ѝ в човешкия живот и да ги учат на трудолюбие и отговорност.

Нека също да знаем че грижата за децата не включва само отговорност за осигуряване на храна и облекло. Родителите и настойниците на децата са длъжни да упражняват постоянен контрол и да се грижат за умственото, физическото, психическото и моралното им възпитание. Да ги напътстват към всяко добро и да ги предпазват от опасностите. Да ги напътят към съчетаване на религиозното със светското обучение, като основна подбуда за това да е спечелване на Аллаховото задоволство. Да се възползват от дадените им права и възможността да получат познания за исляма в училищата и да изучават религията си.

Азиз джемаат!

Немислимо е здравомислещите мюсюлмани да пропускат тази възможност, но за съжаление има и такива, които не дооценяват благото, което им е дадено. Прекрасна възможност за нашите деца са образователните центрове, като трите средни мюсюлмански училища и Висшия ислямски институт. От голяма важност са и летните Коран курсове и семинари, както и курсовете за имами и хафъзи. За да се възползват децата ни от тези възможности са необходими усилията на всички родители, учители, имами, ваизи, мюфтии и всички добри мюсюлмани, които да се ангажират с разясняване важноста на религиозното образование, и от все сърце да се ангажираме за подобряване качеството на учебно- възпитателния процес, дисциплината и контрола. Всевишният Аллах повелява:

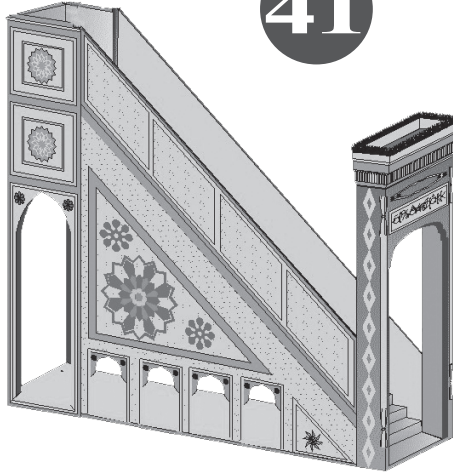
„**И нека сред вас има общност, която зове към благото и повелява одобряването, и възбранява порицаваното! Тези са сполучилите.**» (Ал-и Имран, 3:104)

Това е възможност, от която децата ни пълноценно ще се възползват, ако ние всички покажем заинтересованост и с това докажем, че ги обичаме, и че обичаме религията си, Всевишния Аллах и Неговия Пратеник Мухаммед (с.а.с.). Нека да се поучим от словата на Всевишния Аллах, с които Той се обръща към последния пейгамбер Мухаммед (с.а.с.) и казва: „**Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора.**» (ез-Зумер, 39: 9)

Моля Всевишния Аллах да ни дари с милост и благоволение, да ни насочи към полезната наука! Моля се още да заздрави стъпките ни по правия път и да ни ощастливи в земния и отвъдния живот!

Hutbe

41

RUH VE BEDEN SAĞLIĞIMIZ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا تَحْيِيكُمْ وَأَعْلَمُوا أَن
اللَّهُ سَخُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَىٰ
تُحْشَرُونَ ﴿٤١﴾

Sevgili Müminler!

İnsanların yaratılışından kıyamete kadar bütün dinlerin koruması altında olan değerlerin başında dinin, aklın, neslin, canın ve malın korunması vardır. Böylesine önemli değerler manzumesi, kişileri ilgilendirdiği gibi, toplumun sağlığını da koruma amacı gütmektedir.

İnsan ve toplum sağlığını korumanın en önemli şartı temizliktir. İslâm'da temizliğe büyük önem verilmiş, Yüce Allah'ın maddî ve manevî kirlerden arınanları sevdiği açıklanmıştır. Elbise, beden, ruh ve çevre temizliği emredilmiştir. Hatta maddî ve manevî temizlik ibadetin temel şartlarından sayılmıştır.

Diğer yandan, kişinin ve toplumun ruh yapısını zedeleyici her türlü zarar-

lı alışkanlıklarla alkolü ve uyuşturucu içeceklerin kullanılması haram kılınmıştır. Her alanda olduğu gibi, beslenme alanında da israf yasaklanmıştır. Böylelikle obezite denilen çağın hastalığının önüne geçilmiştir. Aileyi tahrip edici fuhuş, zina, her türlü cinsel sapkınlık haram kılınmış, bunun karşılığında meşrû ve nikâhli aile hayatı teşvik edilmiştir. Bütün bunlara ilaveten, ruh sağlığını ciddî şekilde tehdit eden ve toplumsal huzuru zedeleyen dedikodu, yalan, iftira, gıybet, kovuculuk, ikiyüzlülük ve riyakârlık şiddetle yasaklanmıştır. İbadetlerin, ruhun zindeliğine, sağlığına olumlu etkilerinin olduğu bir gerçektir. Özellikle namaz ve orucun insanın bedenî ve ruhî fonksiyonlarında önemli etkileri vardır.

Kıymetli Müminler!

Sağlığı olumsuz yönde etkileyecek davranışlardan sakınmak ne kadar önemli ise hastalanınca da tedavi olmak en az o kadar önemlidir. Bu hususa işaret eden sevgili Peygamberimiz (s.a.s.); “Allah verdiği derdin şifasını da verir. Öyleyse tedavi olun.” buyurarak hasta olan kişilerin tedavi olmalarının dinî bir görev olduğunu hatırlatmışlardır.

Ruhumuzu ve bedenimizi bize emanet eden Yüce Allah'a ihanet etmeyelim. Kulluk görevimizi yapmak gayesiyle verilen organlarımızı başka gayelerle kullanmayalım. Her türlü aşırılığın ve günahın ruhumuzda ve bedenimizde derin yaralar oluşturduğunu, bunları bazen tedavi etme imkânı da olmadığını bilelim. Sağlıklı toplumun, sağlıklı bireylerden oluştuğunu asla göz ardı etmeyelim. Dini gerçekçi yaşayanın, ruh ve bedeninin de sağlıklı olacağını bilelim. Sözlerimi bu gerçeği anlatan bir ayetle noktalıyorum:

“Ey îmân edenler! Allah ve Rasûlü, size hayat verecek şeylere çağırdığında, o çağrıya uyun. Ve bilin ki, Allah, kişi ile kalbi arasına girer.” (el-Enfâl, 8/24)

Хутбе

41

ДУХОВНОТО И ТЕЛЕСНОТО НИ ЗДРАВЕ

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا تَحْيِيكُمْ ۗ وَأَعْلَمُوا أَن
اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ ۗ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ

Почитаеми вярващи!

Всички религии по света изповядват защитата на вярата, ума и поколенията, живота и имота на човека от раждането му до къмета. Всички тези драгоценни стойности ги интересуват не само отделните хора, но и запазването на общественото здраве.

Най-важното условие за запазването на човешкото и общественото здраве е чистотата. В исляма винаги се придавало и се придава голямо значение на чистотата и се подчертава, че Всевишния Аллах обича винаги онези, които се пречистват от морални и материални нечистотии. Нашата религия винаги е повелявала чистотата на облеклото, тялото, душата и околната среда. Нещо повече, моралната и материалната чистота се смятат за едни от основните изисквания на ибадетите ни.

От друга страна са обявени за лоши и непозволени всякакви вредни навици, в това

число употребата на алкохол и упойващи вещества, които нарушават душевния мир на човека и благополучията в обществото. Забранено е разточителството както във всяка област, така и по отношение на храненето. Това дава възможност за предотвратяването на болестта на преяждането. Обявена е за харам проституцията, прелюбодеянието и всевъзможните полови извращения, които развалят семейството, като се поощрява законосъобразния начин на семеен живот на основата на бракосъчетанието. Към всички тези неща трябва да се добавят и клюките и клеветите, злословията и доносничеството, двуличието и лицемерието, които сериозно и трайно заплашват душевното здраве на човека и общественото благополучие. Неопровержима истина е, че ибадетите ни оказват положително въздействие на душевното здраве и сила. В това отношение особено за нормалното функциониране на душата и тялото положителна роля играят намазите и спазването на орача.

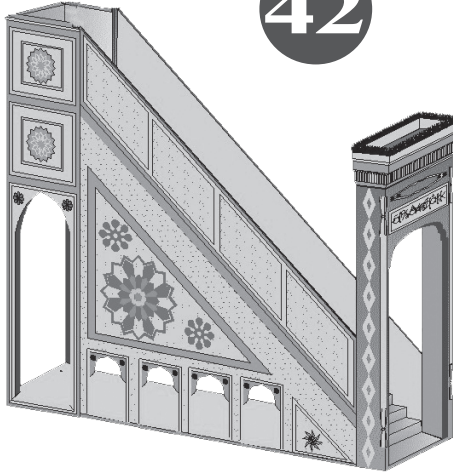
Скъпи братя мюсюлмани!

Нека да не забравяме, че колкото е важно предпазването на човека от действия, които биха повлияли отрицателно върху здравето му, толкова е важно и лекуването след като човек се е разболял. Нашият Пейгамбер, подчертавайки това, повелява: «Аллах дава и съответния лек за всяка болест. Щом е така, лекувайте се!» По този начин той е подчертал, че лекуването на разболелите се хора е техен религиозен дълг.

Затова нека да не изменяме на Всевишния Аллах, Който ни е дарил с душа и тяло. Да не погубваме онези органи като ги използваме за други цели. Нека да знаем, че всички крайности и грехове отварят дълбоки рани в душите и телата ни и често не е възможно да ги излекуваме. Нека никога да не подценяваме и да не забравяме, че едно здраво общество се състои от здрави хора. Да знаем, че онзи, който наистина прилага в живота си религията ни ще се радва на здрав дух и здраво тяло. Привършвам думите си с един свещен аят, който разкрива тази истина: „**О, вярващи! Откликвайте на Аллах и на Пратеника, щом ви зове към онова, което ще ви съживи! И знайте, че Аллах стои между човека и сърцето му, и че при Него ще бъдете събрани!**» /ел-Енфал, 24/

Hutbe

42

İMÂN KARDEŞLİĞİ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Muhterem Müslümanlar!

İslâm, din kardeşliğini kan bağından gelen kardeşlikten öne çıkarmış ve son derece manidar bir tabir ile «*Ancak müminler kardeştirler.*» (el-Hucûrât, 49/10) ilkesini koymuştur. Kan bağı ile gelen kardeşlik, şayet inanç ve ahlâk bakımından olumsuzluk ve uyumsuzluk meydana getiriyorsa, kardeşliğin tesisine yetmeyeceği yine Kur’ân-ı Kerim’de ayrıntılı olarak anlatılmıştır. İnsanlık tarihinde işlenen ilk cinayetin, aynı babanın evlâtları olan iki kardeş arasında işlendiği gerçeği göz önünde bulundurulursa, mesele daha iyi anlaşılır. İmân bağı ve ahlâkî değerlerle birbirine bağlanan ve bir kardeşler topluluğu oluşturan insanlar, hangi ana ve babadan dünyaya gelmiş olurlarsa olsunlar, aralarına mesafe koymasızın büyük bir samimiyet, bağlılık ve dayanışma sergilerler. İnsanlık ve dinler tarihi bu anlamda emsal teşkil edecek eşsiz örneklerle doludur.

Aziz Cemaat!

İlâhî dinlerin sonuncusu, dinlerin tamamlayıcısı ve her halükârda kendini muhafaza edecek olan İslâm dini, gönülden inanan insanların oluşturduğu kardeşler cemaatinin en güzel örneklerini sunmuştur. Bu sıradışı örneklerin en başta geleni Mekkeli ve Medineli Müslümanların kendi aralarında oluşturduğu gerçek kardeşliktir. Kur’ân, bu kardeşler topluluğunu anlatırken şu tespiti yapmaktadır: “*Daha önceden Medine’yi yurt edinmiş ve gönüllerine imam yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine göç edip gelenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık*

hissetmezler. Kendileri zaruret içinde bulunsalar bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.” (el-Haşr, 59/9)

Ayet-i celileye göre, İslâmın Müslümanlara önerdiği eşsiz kardeşlik, kendi nefsini yenip, varını yoğunu hiç kıskanmadan aynı yolun yolcusu olan kardeşleriyle paylaşmaktır. Bir insan nasıl ki kendi nefesine herhangi bir zarar gelmesinden çekinir, faydalı şeylerin kendisinin olmasını isterse, din kardeşine de aynı şeyleri çekinmeden yapabilmelidir. Bu noktada gayret sarf etmelidir. İşte Peygamber Efendimizin dâvâ arkadaşlarını “**altın nesil**” haline getiren en büyük özelliklerinden biri bu kardeşlik noktasındaki samimiyetleri, muhtaç kardeşlerini kendi nefislerine tercih etme duygusu idi. Böylesine muhteşem bir örneği başka inanç sistemlerinde ve her türlü dünyevî kuruluşlarda bulmak hayli zordur. Fakat bunu başaran milletler, hakikatte saadetin doruğunda yaşayan bahtiyar insanlar topluluğudur.

Değerli Müminler!

Hayat mücadelesi veren her insanoğlu bilir ki, zaman zaman Müslümanlar arasında da bu kardeşlik duyguları zaafa uğrayabilir veya kaybolabilir. Bu ise Müslümanların zayıflama ve parçalanmalarına sebep olur. Gün gelir Müslümanları karşı karşıya getirip beklenmedik toplumsal travmalara yol açar. Bunu anlatan Rabbimiz, “*Allah ve Rasûlüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra korkuya kapılırsınız da kuvvetiniz gider. Bir de sabredin. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.*” (el-Enfâl, 8/46) buyurarak veciz bir üslûpla kardeşliğin gerekliliğine işaret etmektedir. Diğer yandan Cenâb-ı Hak, müminlerin birbirlerine maddî zarar vermemelerini emrederken, birbirlerini kaş, göz, jest, mimik ve kötü lakaplarla bile rahatsız etmemelerini istemektedir. Nitekim Kur’ân bunu şöyle beyan buyurmuştur: “*Ey müminler! Bir topluluk diğer bir topluluğu alaya almasın. Belki de onlar, kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da kadınları alaya almasınlar. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kendi kendinizi ayıplamayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fâsıklık ne kötü bir isimdir! Kim de tövbe etmezse işte onlar zalimlerdir.*” (el-Hucûrât, 49/11)

O halde Değerli Kardeşlerim!

Modern dünyanın unutturduğu kardeşlik iklimini teneffüs etmek istiyorsak, Müslümanlar olarak birbirimize sahip çıkmalıyız. Kardeşliğimize zarar verecek şeylere müsaade etmemeliyiz; bunun bir iman borcu olduğunu asla unutmamalıyız. Kardeşliğimizi bozacak bir şeye şahit olduğumuzda tatlılıkla birbirimizi uyarmalı ve çözüm bulmalıyız; aramızı açacak fitne ve fesatçılara fırsat vermemeliyiz. Bozguncunun adı ne olursa olsun o bozguncudur.

БРАТСТВОТО ПО ВЯРА

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Почитаеми мюсюлмани!

Ислямът е извел на преден план братството по вяра като го поставя по-напред дори от кръвното братство и потвърдил с многозначимия израз: «Вярващите са братя, затова помирявайте своите братя и бойте се от Аллах, за да бъдете помилвани!» (ел-Худжурат, 10) В Коран-и Керим специално и подробно се разкрива, че ако кръвното братство води до отрицателни последици и дисхармония с оглед на вярата и нравствеността, то не е достатъчно за изграждане на истинско братство. Ако се има предвид, че първото злодеяние в историята на човечеството е извършено между двама братя, синове на едни и същи родители, тогава проблемът става още по-ясен. Хората, които се свързват помежду си с вяра и са образували едно братско общество, независимо от това кои са техните родители, показват голяма привързаност, чистосърдечност и солидарност помежду си. Човешката история и тази на религиите е пълна с невиджани примери в това отношение.

Уважаеми джемаат!

Последната от Аллаховите религии, дадена да допълни предишните, нашата ислямска религия, която при всички случаи ще запази себе си и ще оцелее, е предлагала най-добрите образци на братските общества, съставено от сърдечно вярващи хора. На първо място сред тези прославено образци може да се посочи истинското братство, което са съградили мюсюлманите от Мекка и Медина. Когато говори за това братско общество, Коран-и Керим потвърждава следното:

«Настанилите се в дома /на преселението Медина/ и /приели/ вярата преди онези, които се преселиха там, ги обичат и не усещат в сърцата си завист, за онова, което им бе дарено. Предпочитат ги пред себе си, дори ако те самите са в нужда. А които се опазят от скъперничеството на душите си, те са сполучилите» /Хашр, 9/

Съгласно този прекрасен аят безпримерното брат-

ство, което исляма препоръчва на мюсюлманите се постига чрез пренебрегване на собствения си аз и като се споделя всичко без да ги щадиш със своите събрата, поели по един и същи път. Както всеки човек се пази да не пострада той самият и желае да притежава онези полезни неща, то би трябвало да може същите неща да достави и да сподели без страх и притеснения със своите събрата по вяра. Би трябвало да полага усилия в това отношение. Ето това е била една от онези велики особености, които са превърнали съратниците на нашия Пейгамбер в «златно поколение». Тази тяхна чистосърдечност и чувството им да предпочетат своите нуждаещи се братя пред себе си. Много трудно е да се намери подобен на този прекрасен пример на друго място и в други верски системи и различни съзидания в света.

Скъпи вярващи!

Всяко човешко общество, което води борба за оцеляване знае, че от време на време тези братски чувства могат да пострадат или да изчезнат. Това може да стане причина мюсюлманите да отслабнат и да се разпокъсат. Може да настъпи ден, в който едни мюсюлмани да се противопоставят на други и да причини неочаквани обществени травми. Разкривайки това нашият Създател накратко набляга на необходимостта от братство. Той повелява: «И се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник и не се оспорвайте един друг, за да не се провалите и да не изчезне силата ви! И търпете! Аллах е с търпеливите!» /Анфал, 46/ От друга страна Всевишния Аллах повелява мюсюлманите да не причиняват един на друг материални щети. Нещо повече, иска от нас да не дразним другия дори с мигане, с различни жестове, мимики и лоши прозвища. Впрочем това нещо Корана ни повелява по следния начин: „О, вярващи, едни общности от вас да не се присмиват на други! Може да са по-добри от тях. Нито пък жените да се присмиват на другите може да са по-добри от тях. И не се хулете, и не се оскърбявайте с прякори! Колко лошо е името нечестивост подир вярата! А които не се покаят, тези са угнетените.» /Худжурат, 11/

Щом като е така, скъпи братя,

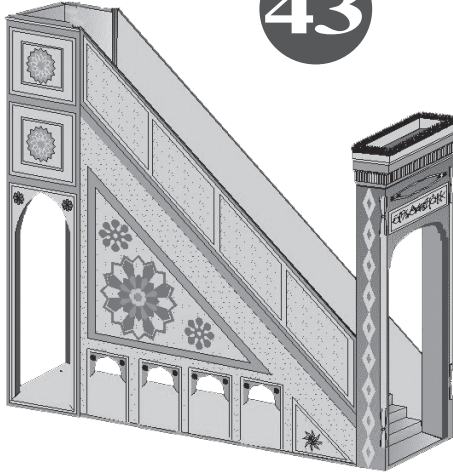
Ако ние искаме да подишаме атмосферата на братството, което накара съвременният свят да забравим, то нека като мюсюлмани да си подадем ръце и да се уважаваме. Да не позволяваме сред нас да се явят неща, които биха навредили на братството ни. Нека никога да не забравяме, че това е наш дълг по вяра. А когато станем свидетели на неща, които биха навредили братството ни, акуратно и внимателно да се предупреждаваме и да намерим решение на проблема. Не трябва да даваме възможност на онези, които биха предизвикали дразги и смут. Както и да се нарича смутителят, той си е смутител.

Ще привърша днешната си проповед с един свещен хадис като пожелавам Всевишния Аллах да ни предпази от всяко нещо, което би навредило на братството ни. Нашият Пейгамбер ни повелява: «Не завиждайте един другиму. Не залъгвайте един друг при търговията. Не се сърдете помежду си и не се отвръщайте един от друг. Не проваляйте в последния момент пазарлъка на другия. О, раби на Аллах! Бъдете братя помежду си. Мюсюлманинът е брат на мюсюлманина! Не го потискайте, не го оставяйте в безпомощно състояние и не го гледайте с лоши очи», /Риязюс-салихин, т.1, стр. 277/

Пожелавам ви приятен петъчен ден с молбата ми всеки от вас да се възползва от топлата атмосфера на братския климат.

Hutbe

43

GELİNİZ NAMAZLA ALLAH'A HİCRET EDELİM!

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ
يَقْتُلُوكَ أَوْ يَخْرُجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ
وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ

Değerli Kardeşlerim!

Peygamberler, insanları tebliğ ve davet usulü ile hidayet yoluna çağırılmışlar ve bu esnada çeşitli zorluklarla karşılaşmışlardır.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.) de nübüvvet/prygamberlik görevini yerine getirirken insan aklının alamayacağı zorluklara maruz kalmış, hatta öldürülmek istenmiştir. Halbuki Rasulüllah (s.a.s.) Efendimiz, insanları şirkten, küfürden ve zulümden uzaklaştırmak istiyor; Yüce Allah'a imana, ibadete, özgürlüğe, sevgiye, merhamete, adalete, kardeşliğe, iyilik ve hayra çağırıyordu. Ancak Mekke'li müşrikler, rahmet Peygamberinin davetine icabet etmediler, ona her türlü kötülüğü revâ gördüler. Sevgili Peygamberimiz ve ashabı, müşriklerin her türlü şirretliklerine, kötülüklerine göğüs gerdi; her şeye rağmen ilâhî mesajı yaymaya devam etti. Baskılar had safhaya varınca, Peygamberimiz ve arkadaşları, Allah'ın emir ve müşadesiy-le 622 (Miladi) yılında Mekke'den Medine'ye hicret ettiler. Bu tarih, sıradan bir tarih değildir. Bu tarih, baskı ve dayatma ile İslâm'ın nurunun hiç bir zaman söndürülemeyeceğinin ilân edildiği tarihtir.

Muhterem Müslümanlar!

Hicret, kula kulluğu reddedişin, anadan-ba-

badan, maldan ve candan vazgeçmenin ve sadece Allah'a kul olmanın destanıdır.

İlâhî mesajın hiç bir güç tarafından engellenemeyeceğini ortaya koyan Hicret hadisesi, Allah'ı hesaba katmayan zalimlerin silahlarının geri teptiğini, tuzaklarının da boşa çıktığını göstermiştir. Nitekim Allah Teâlâ, bu gerçeği şöyle ifade buyuyor:

“Ve (Hatırla ey Peygamber,) hakikati inkara şartlanmış olanlar seni (tebliğden ahkoyup) durdurmak, öldürmek yahut sürgün etmek için sana karşı nasıl inceden tuzaklar kuruyorlardı: onlar (hep) böyle tertipler peşinde koşarlarken Allah onların bu tertiplerini boşa çıkarttı, çünkü Allah bütün o tuzak kuranların üstündedir.” (el-Enfâl, 8/30)

Değerli kardeşlerim!

Şu gerçekleri hiç bir zaman hatırımızdan çıkarmayalım: “Kâinatta ne varsa her şey Allah'ın dilemesiyledir, hiç bir güç Allah'tan üstün değildir; her şey Allah içindir ve her şey Allah'a döner. O, her şeye kâdirdir, ancak O'na kulluk edenler kazançlı çıkacaklardır. Zalimler istemese de Allah nurunu mutlaka tamamlayacaktır. O, çok çabuk hesap görendir. Gevşemeyiniz, hüznlenmeyiniz, eğer iman ediyorsanız, üstünsünüz. Unutmayınız ki, üstünlük payesi, ancak gerçekten iman edenlere verilecektir.”

Aziz Cemaat!

Zaman hızla geçiyor. Bir hicri yıl bitti, yeni-sine başladık. Unutmayınız ki, gerçek hicret, günahlardan sevaplara, şirkten samimi imana, çirkinliklerden güzelliklere, Allah'a isyandan Allah'a ibadete yönelmektir. Meselâ, dinin direği olan namaz, bizi her gün beş vakit Allah'a hicret ettiren eşsiz bir ibadettir. İşte bundan dolayı, bu yeni hicrî yıla biraz daha kendimize çeki-düzen vererek, namazlarımızı daha düzgün kılarak başlatalım. Geliniz, ölmeye yüz tutan kalplerimizi, gönüllerimizi namazla diriltelim. Genç-ihthiyar demeden namazla dirilenler kervanına katılalım. Namazlarımızı kılarırken çocuklarımızı da ihmal etmeyelim, camilere onları da götürelim. Ve yakaralım Mevlâmıza... bizleri, hidayetden ayırması için, sapkınlıktan koruması, zalimlerden muhafaza etmesi için..

Kıymetli Müslümanlar!

Bu vesile ile yeni hicri yılımızın İslâm alemine hayır ve bereket getirmesini diliyor, Yüce Rabbimizden bütün insanlığı her türlü maddî ve manevî belâ ve musibetten korumasını niyaz ediyorum.

Хутбе

ДА НАПРАВИМ ХИДЖРЕТ С НАМАЗА

وَإِذْ يَمَكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ
يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ
وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينِ ﴿٤٣﴾

Уважаеми братя!

Пейгамберите винаги са призовавали хората чрез разясняване и покана да тръгнат по праведния път, ала са срещали най-различни трудности в своята дейност.

Изпълнявайки пророческата си мисия нашият Пейгамбер също така е изпитал невиджани трудности. Искали са дори да го убият. Ала той желаел да откъсне и да отдалечи хората от пагубното влечение да вярват в съдружници на Аллах, да ги отдалечи от безверието и гнета; като го призовавал да вярват в Аллах, да изпълняват своите ибадети; да бъдат свободни хора, да се обичат помежду си; да бъдат милостиви и правдиви, да живеят в братско единство, доброта и добротворство. Ала мекканските идолопоклоници не се отзоваваха на призива на благородния ни Пейгамбер и стоварваха на главата му най-невероятните злини. Любимият ни Пейгамбер и неговите приближени се противопоставяха на всичките им нечувани злини и подлости и въпреки всичко продължиха да разпространяват Аллаховото послание. Когато гнетът и репресиите достигнаха връхната си точка; нашият Пейгамбер и сахабиите му, по волята и разрешението на Аллах през 622 година се преселиха от Мекка в Медина.

Това не е обикновена дата. Това е дата, на която е обявена, че въпреки терора и предизвикателствата никога не ще бъде изгасена светлината на

исляма.

Уважаеми мюсюлмани!

Хиджрета е епопея на отрицанието на робуването на човека на човека, на отказа от рода, имота и живота в името на Аллах и при вземането единствено на Неговата власт. Преселението е събитие, което доказва, че нищо не е в състояние да попречи на разпространението на Аллаховото послание, че всичките оръжия на тираните, които пренебрегват Аллах, стрелят по тях и всичките им клопки са напразни. Впрочем Всевишният Аллах тази истина разкрива по следния начин: „И когато неверниците лукавстваха срещу теб, да те задържат или да те убият, или да те прокудят... Те лукавстват, а Аллах проваля тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.“ /ел-Енфал, 8: 30/.

Скъпи братя мюсюлмани!

Нека никога да не забравяме следните истини:

„Всичко, което съществува във Вселената е създадено по волята и желанието на Аллах. Нито една сила не може да надвие над Него.

Всичко на тоя свят е заради Аллах и всичко ще се върне при Него. Той е способен на всичко. Ще спечелят единствено онези, които Му служат. Дори и да не искат, угнетителите непременно ще признаят Неговата светлина. Той всичко пресмята много добре и бързо поставя всичко на мястото им. Не се отпускате! Не тъгувайте! Щом като вярвате, вие сте надвили. Не забравяйте, че наградата за превъзходство ще получат единствено вярващите!“

Уважаеми джемаат!

Времето тече с бързи темпове. Измина една година по хиджрета, започва следващата. Не забравяйте, че истинското преселение (хиджрет) е преминаването ни от греховете към добрите дела; от признаването на многобожието към признаването на единния Аллах и истинската вяра; от отхвърлянето на злото и приемането на доброто; отказа от непокорството срещу Аллах и приемането на ибадетите за Него. Така например, намазът, който представлява основния стълб на вярата, е незаменим ибадет, който всеки ден по пет пъти ни извисява към Аллах. Ето защо нека пристъпваме към тази нова година като се стегнем и си придадем по-спретнат вид и по-редовно да изпълняваме намазите си.

Драги мюсюлмани!

По този повод пожелавам новата ни хиджри година да донесе добрини и богатства на ислямския свят, а Всевишният ни Аллах да опази цялото човечество от всякакви морални и материални бедности и неволи!